Št. 53. V Gorici, dne 5. julija 1898. Tečaj XXVIII.

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanjih, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . gld. 6·—
pol leta . . . . . » 3·—
četrt leta . . . . . » 1·50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici štv. 9 v Gorici v «Goriški Tiskarni» A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. **Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.**

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od «Soče» trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1·20.

«Soča» in «Primorec» se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadstr. zadej. — Urednik sprejemlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure predpoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo **le upravništvu.**

Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravništvo.

Oglasi in poslanice
se računijo po petit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen «Soče» in «Primorca» še **„Slovansko knjižnico“**, katera izhaja mesečno v snopičih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vseletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v «Slov. knjižnici» se računijo po 20 kr. petit-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici. →→→→ Bog in narod! ←←←← «Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. J. Krmpotić) tiska in zal.

Resna beseda v resnem času.

(Dalje).

Med tem, ko se vlaki na Rudolfovi železnici današnji dan ne dotikajo Celovca in je za to mesto kraj, kjer se prestopi in kjer se čaka od severa in proti severu, Glandorf, od juga in proti jugu pa Beljak, bo mogoče, koristno in umestno s sporazumljenjem, ki se ima storiti z južno železnico gledé na progo Beljak-Celovec (slično kakor za južno-železnično progo Wörgl-Inomost), spraviti združene benečanske in tržaške brzo- in osobne-vlake čez Velden, Poreče in Celovec, kar bi bilo potnikom ravno tako dobrodošlo, kakor bi to pospeševalo promet. Ker je proga čez Celovec daljša samo za 5 km. od one, ki sedaj obstoji, bi bilo treba hitrost vlakov le malo povišati, ali čas dohoda in odhoda v Glandorfu, — oziroma v Lamsdorfu, kjer bi stala najbrže združna postaja — premakniti le neznatno.

V Trbižu bi se priklopili onima dvema brzovlakoma in onima dvema osobnima vlakoma, ki sedaj v vsaki smeri vozijo po Rudolfovi železnici, vlaki predelske železnice in potem bi nastal na primer za jeden brzovlak nastopni vožni red: Z zahodnega kolodvora na Dunaju bi bil odhod, kakor sedaj, tako tudi v prihodnje, 9.10. p. n., iz Glandorfa odhod sedaj 6.31, potem 6.20 v jutro (danes s stransko železnico dohod v Celovec 6.56, od tu pa z južno železnico odhod v Beljak 6.29), iz Celovca v prihodnje odhod 6.43, potem kot doslej odhod iz Beljaka 7.33, in dohod v Trbiž 8.19 v jutro: od tu bi šel jeden del vlaka, kakor doslej, odhod 8.23 in bi dospel v Benetke popoludne 2.15, drugi del vlaka pa bi odšel 8.22, bi prišel v Gorico 10.26 in bi bil v Trstu 11.10 predpoldne, med tem ko dospemo s sedanjim vlakom čez Ljubljano - Nabrežino v Trst še le 5.40, v Gorico pa celo še le 6.30 zvečer.

Nasprotni vlak bi šel iz Trsta 5.30 zvečer (sedaj gre 9.55 predp.), iz Gorice 6.12 zvečer in iz Trbiža, združen z benečanskim vlakom, ki bi šel iz Benetek kakor prej, tako v prihodnje 2.20 popoldne, zvečer 8.16, iz Beljaka, kakor doslej, 9.02 po noči, v Celovec bi se dospelo v prihodnje 9.50 po noči (kar se zgodi s sedanjimi vlaki še le 11.33 po noči in odkoder se je treba odpeljati današnji dan 9.30 zvečer, da dospeš na vlak v Glandorfu) in prišlo bi se na Dunaj na zahodnji kolodvor v jutro 7.35, kakor doslej. Jednako ugodne bi bile razmere za vlake, ki vozijo z Dunaja (južni kolodvor), oziroma, ki tja prihajajo čez Semering, Št. Mihelj, Celovec, Trbiž in Predel. Med tem, ko se danes ne sme uporabiti črte čez Trbiž v relaciji: Dunaj - Trst gledé na tovorni promet in v osebnem prometu ne služi prav, ker je predolga, prepočasna in neugodna, dobi Dunaj po predelski železnici s Trstom drugo, od južne železnice povsem neodvisno, sicer za 47 tarifnih km., oziroma 69 obratnih km. daljšo, pa z isto gledé na tovorni in osobni promet povsem za konkurenco sposobno črto, tretjo zvezo pa, ki je porabna samo za osobni promet, ker gre čez Semering, ki pa daje temu velike prednosti, ker je krajša za 51 obratnih in tarifnih km. od črte po južni železnici in ker pelje namesto čez Kras — čez Gorico.

Kakor druga železnica iz Reke, ki je povsem neodvisna od južne, pospešuje gospodarstvo Ogerske in je provzročila nenavaden razvitek Budimpešte, ravno tako bi bila za Dunaj velevažna druga, od južne železnice neodvisna, in tretja krajša zveza s Trstom.

Vse one dežele, ki ne spadajo k črti južne železnice Trst - Dunaj, zadobé še le s predelsko železnico rabljive in sedanjim zahtevam primerne zveze s Trstom. Kako pa bi nastale zveze ugodne po predelski železnici, se more razvideti iz tega slučaja:

Iz Celovca se pride čez Beljak - Trbiž-Ljubljano-Nabrežino v Gorico (336 km. dolg. železn.) v 15 urah 56 m. promerne vožnje, vožnje, kar stane v tretjem razredu gld. 5·85 kr., s predelsko železnico pa bi se dospelo v Gorico, (164 km. dolg. železn.) v 4 urah 50 m. in bi stalo v tretjem razredu gld. 2·15 kr. S predelsko železnico bi se torej prihranilo na dolgosti tira 172 km. (51 %), na času 11 ur in 6 m. (70 %) in na vožni ceni gld. 3·70 kr. (63 %). Ako se pelješ iz Celovca čez Ljubljano - Nabrežino v Trst, (314 km. dolg. žel.) dospeš tje v 13 urah 43 m. promerne vožnje, kar stane v tretjem razredu gld. 5·16 kr. S predelsko železnico čez Gorico v Trst pa bi dospel (202 km. dolg. žel.) v 5 urah 50 m., kar bi stalo gld. 2·62 kr. S predelsko železnico bi se torej v tem slučaju prihranilo na tiru 112 km. (35 %), na času 7 ur 53 m. (57 %) in na vožni ceni gld. 2·54 kr. (50 %).

Današnji dan traje vožnja iz Celovca v Trst 11 — 16½ ur, v Gorico celo 12 — 20 ur (torej toliko, kolikor z Dunaja v Benetke) — in bi torej izlet iz Celovca v Gorico ali Trst trpel 3 dni — toda s predelsko železnico bi zadostoval en dan, da bi mogel kedo s Koroškega obiskati Primorje ali Trst; isto velja tudi za nasprotni slučaj.

Vožnja po nerodnih zvezah s Trstom zahteva preveč denarja in časa, potrpežljivosti in vstrajnosti in je bila radi tega vožnja po predelski cesti v starih vozovih temu nasproti skoro zabavna. Promet, ki je bil pred železnicami med Primorjem in Koroškem živahen, je današnji dan vsled najslabejših železniških zvez jako neznaten, ali ta bi se povzdignil jako s predelsko železnico, katera bi nam dovajala tudi mnogo tujcev v deželo. Poleg dveh brzovlakov in dveh osebnih vlakov, ki bi sem in tje vozili čez Predel ter se priklopljali obstoječim železniškim vožnjam, bi kazalo napraviti tudi dva lokalna vlaka, ki bi šla iz Trsta kakor iz Celovca ob 5. uri v jutro in ob 5. uri popoludne ter bi dospela v Celovec, kakor v Trst ob 11. uri predpoldne in ob 11. uri po noči.

Linc in češka dežela bi dobila s predelsko železnico v tržaškem prometu še več dobička kot Celovec, ker bi po isti se zboljšale sedanje malo ugodne železniške zveze v Linc in iz Linca, v Češko in iz Češke itd. — Kakor je predelska železnica za Primorje in Koroško, tako je tudi železnica čez Ture za Koroško, Solnograško in Gornje-Avstrijsko velikega naprednega in gospodarskega pomena. Z železnico čez Ture, ki bi šla iz Spitala čez Gmund, Št. Mihel in ki bi se priklopila v Ebenu pri Radstadtu državni železnici Selzthal-Bischofshofen, bi se skrajšala pot iz Spitala v Eben za 276 km. (77 %) iz Beljaka v Solnigrad za 208 km., v Linc za 94 km., v Budejevice in Češko za 63 km. in celo v Selzthal-Amstetten-Dunaj za 40 km. Stroškov za to železnico, ki bi bila dolga 81 km., bi bilo 30 milijonov gold. Skrajšave, ki bi bile po tej železnici velike, in ki bi pospeševale promet med deželami, katere ločijo Ture, pa bi dobile svojo pravo veljavo še le v zvezi s Trstom in sicer po predelski železnici.

Po črti: Predel-Ture bi se skrajšala pot iz Trsta v Solnigrad za 320, v Monakovo-Južno Nemško za 250, v Linc za 206, v Budejevice-Češko-Severno Nemško za 175, in celo čez Selzthal na Dunaj za 152 km., tako, da bi Dunaj dobil s Trstom še četrto zvezo. Iz Trsta bi se lahko potovalo potem v Linc in na Češko ali s predelsko železnico čez Celovec, ali z železnico Predil-Ture čez Solnigrad, kar bi bilo posebne važnosti za Celovec in Linc, ki bi stopila s tem v južno-severno prometno črto.

(Dalje pride).

Adam Mickiewicz,

njegovo delovanje in njegova dela.

(Dalje).

Počitnice so urno minile, treba je bilo vrniti se v Vilno ter končati učenje, ki bi imelo trajati še jedno leto. Vrnil se je tudi Adam k tovarišem in delu ter se še bolj učil, še več čital, skoro brez odduška, ker ga je spodbujala ta poštena ljubezen. Nemara nikdar v življenju ni bil tako srečen, kakor takrat, ko so se mu v duši smehljale najlepše nadeje.

Vseučiliščna mladina se je vneto ukvarjala s pesništvom in ker so takrat na vseh krajih obračali največ pozornosti pesnikom angleškim in nemškim, torej so tudi dijaki v Vilni čitali z veliko unemo te angleške in nemške poezije ter želeli, da bi tudi v poljskem jeziku izhajala podobna dela. Mickiewiczu pa je podelil Bog takšno moč duha, tako velikih mislij in takošne navdušenosti, da je ustvaril Poljakom poezije, enako slavne angleškim in nemškim.

Leto je preteklo urno med delom in pesniškim navdušenjem; meseca junija 1819. l. je prebil Mickiewicz vseučiliščni izpit in mesec pozneje ga je imenovala vlada profesorjem na gimnaziju v Kovnu. Znovič je prebil počitnice v Zaosiu in Tuhanoviču ter se čutil povsem svobodnega, ker ni bil več dijak, marveč kakor pravijo: popolen človek.

— 53 —

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE

Poslov. Podravski.

(Drugi zvezek).

(Dalje).

PETA KNJIGA.

„Takšnega maščevanja mora biti konec jedino le s smrtjo: maščevanje za domačijo, mater, sestro, samega sebe in — to dostavljam na koncu, akoravno bi ti navel to na prvem mestu — za izgubljeno imetje.

„Radi obzira na sesterce, nahajajoče se v nevarnosti — o moj Midas! prijatelj! o moj Gratus! — verjamem, da prečitavši to, nehaš v nemar puščati moje pripovedovanje ter jameš misliti: kaj treba storiti.

„Ne bom te vprašal na preprost način: kaj sedaj? Rajše se smatram za tvojega varovanca, ali te imenujem za svojega Uliseja, čegar naloga je: dati mi dober svet.

„Vidim te čitajočega moje pismo. Iz prva javlja tvoj obraz resnost, potem se oživi s smehom, za tem nastopi omahovanje, a naposled trden sklep... Modrost Merkurja, urnost cesarja!

„Solnce je že izšlo. Čez jedno uro odrineta dva jadernika, jeden po suhem, drugi po morju; slednji ti prinese prepis tega pisma. Neizmerno mnogo mi je ležeče na tem, da ti zgodaj in podrobno naznanim novico, da se najini sovražnik nahaja v tem delu rimskega sveta.

„Pričakujem tvojega odgovora.

„Čas bivanja Ben-Hura v Antijohiji bo odvisen od njegovega vrhovnega gospodarja, konzula. Ta pa pri največji naglici ne utegne odriniti pred jednim mesecem; vsakemu je namreč znano, koliko truda zahteva nabor, oboroženje in preskrbljenje vojske, ki se ima podati v puščavo.

„Včeraj sem videl tega žida v gaju Dafne: on prebiva bodisi tam, ali kje blizu, kar mi olajša zasledovanje njegovih korakov. Ako želiš vedeti, kje se nahaja sedaj, moram te zagotoviti, da tiči v starem Palmovem gaju pod šotorom znanega izdajalca, šejka Ilderima, kateri isto tako ne uide najinim rokam. Ne čudi se, ako bo prvi čin Maksencijev ta, da posadi Araba na ladjo ter ga pošlje v Rim.

„Poročam ti, — o veleslavni! — vse te podrobnosti, v nadeji, da ti utegnejo služiti pri premišljevanju o tem: kaj treba sedaj storiti, v vsakem slučaju je treba namreč vzeti v račun tri reči: čas, kraj in činitelje.

„Ko bi torej spoznal, da je tu mesto za čin, razpolagaj brez obotavljanja z osebo svojega najudanejšega prijateja, ki je takisto pripravljen postati tvoj najsposobnejši učenec.

Messala.“

Skoro ob istem času, ko sta jadernika zapustila Messalovo hišo — a bilo je to še rano v jutro — je šel Ben-Hur v Ilderimov šotor. Ohladivši se poprej v jezeru ter povživši zajutrek, je bil oblečen v kratko tuniko brez rokavov, segajočo mu komaj do kolen.

Šejk se mu pokloni, toda ne ustane z divana.

„Mir s teboj, Arijev sin!“ reče z začudenjem. Nikdar namreč še ni bil videl tako zale moške postave v najboljših letih. „Mir s teboj! Jaz in konji smo pripravljeni, a ti?“

„Mir tudi s teboj, plemeniti šejk! Hvala za tvojo dobro voljo. Tudi jaz sem pripravljen!“

Ilderim ploskne z rokami.

„Ukažem pripeljati konje. Vsedi se!“

„Ali so že vpreženi?“

„Ne.“

„Dovoli, da sam izvršim to“, odvrne Ben-Hur. „Moram se spoznati s temi arabci, moram jih poznati po imenu, da zamorem z vsakim spregovoriti. Treba je tudi poznati njih lastnosti. Kajti s konji treba ravnati isto tako kakor z ljudmi: z drznim strogo, s pokornim se s pohvalo in z lepo besedo več opravi. Ukaži služabnikom, naj prinesó zaprego.“

„A voz?“ upraša šejk.

„Danes ga ne vzamem. Namesto njega naj mi pripeljejo petega konja brez sedla, isto tako urnega, kakor so oni.“

Ilderim se je temu začudil, toda brez odloga je zaklical služabnikom:

„Prinesite zaprego za štiri konje in uzdo za Sirijca. Že dvajset let — nadaljuje — sva si jaz in Sirijec prijatelja. Bil je moj tovariš v šotoru, v boju in puščavi. Takoj ti ga pokažem.“

Dvignil je zaveso v šotoru ob času, ko so pripeljali konje. Jeden izmed njih je imel majhno glavo, bliščeče oči, zakrivljen vrat, široke prsi, na katere se mu je vsipavala bujna griva, mehka in leskeča, kakor deklicji kodri. Zagledavši gospodarja, je veselo zarazgetal.

„Vrli konj!“ reče šejk, poklepavši ga po vratu.

„Kako se imaš, moj dragi?“

Na to se obrne k Ben-Huru ter reče:

„Sirijec je oče onih štirih; Mira, njihova mati, je ostala doma. Preveč mi je draga, da bi jo jemal semkaj s seboj, kjer so močnejši od mene. Sicer pa tudi dvomim, če bi našemu plemenu ugajalo to njeno oddaljenje iz domačega kraja. Ona je njih

Po počitnicah se je podal v Kovno ter nastopil službo. Tožilo se mu je po tovariših, po društvu prijateljev; neprestano je tudi misiil na svojo drago. Nemara bi bil našel olajšavo v svoji tugi, ko bi se bila tu dobila družba, ki bi bila zanj primerna. Vendar profesorji so bili že postarni možje, ki so se po svojih lastnostih in pojmih povsem razlikovali od njega, učenci pa so bili še premladi za družbo, torej je pesnik živel osamljen, čital mnogo, kakor poprej, se učil, ter iskal počitka na sprehodih po kovinski dolini. To je kaj zala dolina, ki leži ne daleč od mesta. Tu se je Adamov duh povzdigoval k Bogu in tu v samoti je vstvarjal svoja velika dela.

Ko so napočile počitnice, je zdirjal pesnik v Tuhanovič, tolažeč se z nadejo, da mu dadó roko Marije, kar pa je bilo le bridka prevara. Dasiravno je bil Mickiewicz potomec kaj vrle in plemenite rodbine, dasiravno se je odlikoval v vsem, kar zamore biti kras in ponos mladeniča, vendar ni mati, niti brata niso hoteli dati gospodične človeku, ki je bil še zelo mlad (bilo mu je še le 22 let) in stališče profesorja zdelo se je premožni rodbini preveč neznatno. Torej so mati in brata nagovarjali gospodičino Marijo, naj se omoži z Lovrencom Puttkamerjem. Bil je to še mlad človek, dasiravno že značno starejši od Mickiewicza ter lastnik precejšnega zemljišča blizu Tuhanoviča. Tudi ta je že davno ljubil Marijo ter se želel oženiti ž njo.

(Dalje pride).

DOPISI.

Od nekod. — Dasiravno „Soča" ni glasilo slovenskih obrtnikov in trgovcev, se vendar prav pridno zanima za pošteno narodno trgovino, in res je ona, zlasti od lanskega leta dalje, največ koristila naši obrtniji in trgovini. In zadnji čas je nas učila, ločiti ljuliko od pšenice v mestu. Pa tudi na deželi imamo nekaj sličnega. Ljuliko od pšenice je treba v nekem pogledu ločiti pri nas.

Čujte to:

Neki gospod, nekdaj revež, je v nekem klubu spodbujal svoje tovariše tako-le: dragi gospodje, odkar se je nekaj beraskih obrtnikov naselilo, nam je naša obrtnija močno spodletela, kajti nekdaj so bili naši odjemalci navezani samo na nas; kar smo jim računali, to so nam morali plačati in ako niso bili zadovoljni, smo jim pa poslati tambur, hiše smo zidali, njive smo kupovali, pol zastonj, danes pa beraška obrtnija nam kaj takega več ne prepušča.

Torej, dragi moji, temu beraštvu je treba storiti konec, in da se ga prav popolnoma iznebimo, je treba, da si pripravimo vsaki nekoliko tisočakov, kajti tudi, ako potrosimo vsaki 5 — 10 tisočakov, to nam pozneje že pride vse dvakrat poplačeno; kakor so na nas bili enkrat navezani, tako morajo biti zopet v prihodnje. S cenami dol, samo da jih uničimo.

Evo, gospoda, taki so sklepi naših pobožnih krščanskih kapitalistov.

Jaz pa jim svetujem: naj se blagovolijo spomniti kaj več na slovenske šolske zavode, ker letos prav veliko denarja potrebujejo, potem naj gledajo za poboljšek svojim lastnim delavcem, kateri jim polnijo žepe in trebuhe.

Na ta način bi koristili narodu in povzdignili bi svojo čast, — ne pa tekmovati s svojim lastnim ubožnejšim sorojakom.

In takošni gospodje se ne zadovoljujejo, zatirati le samo male obrtnike in trgovce, spravljajo se tudi na svoje delavce, ki jim s svojimi močmi polnijo žepe in redijo trebuhe; plačujejo jih po najnižjih cenah, stanovanje pa jim računajo po 10% več kakor v Gorici.

Torej, kaj naj pričakujemo od takošnega fanatizma? Nič dobrega. — Pa takošni gospodje se vendar volijo v občinsko starešinstvo od krščanskih socijalnih mož, oziroma malih obrtnikov! Taka gospoda se kaj rada vozi k maši, ob vsaki priliki daruje tudi kak novčič za cerkvene potrebe, kar je sicer prav, kar se pa ne strinja z njihovim delovanjem v trgovini.

Vsem prizadetim kličem: Pozor na vse strani. Bodite previdni, da znaste ločiti ljuliko od pšenice!

O priliki še kaj.

Iz Ajdovščine. Prejšnjo min. nedeljo, kakor navadno, smo imeli tu slavnostni obhod sv. Rešnjega Telesa, ki se je vršil jako redno ter veličastno. Ves trg je bil krasno okinčan z zeleniem kakor tudi z raznim cvetjem in mnogobrojnim številom, večina narodnih zastav. A žalibog, tudi v slovenski Ajdovščini ni še v narodnem pogledu vse v redu, kakor bi moralo biti.

Opazil sem večje poslopje, na katerem je vihralo lepo število mnogo-barvnih zastav, a narodne slovenske niti jedne in to na poslopji moža, katerega največ samo Slovenci podpiramo.

Zopet sem opazil več poslopij in to na najlepšem kraju trga, katera pa sploh so bila popolnoma brez zastav. Da pa je letos Ajdovščina kakor v narodnem oziru mnogo napredovala, priča nam je velika množina lepih krasnih popolnoma novih narodnih zastav, katere so v nedeljo prvikrat plapolala raz več poslopij.

Obžalovati le moram, da skoraj večina teh novih zastav ni bila kupljena pri domačih trgovcih, kateri imajo takega blaga mnogo na razpolago, ampak naročili so si jih dotični posestniki iz mesta, pa zopet ne od naše strani priporočenih trgovcev, ampak, kakor sem zvedel, od naših največjih nasprotnikov. Obžalovati je, da često razni narodni možje pozabijo gesla: Svoji k svojim.

Želeti bi bilo vsaj bolje v prihodnosti.

Poročevalec.

Domače in razne novice.

Imenovanje. — Trgovinsko ministerstvo je imenovalo poštnega kontrolorja Ivana Jüttnerja v Trstu višjim kontrolorjem istotam.

Finančni koncipist pri štajerskem finančnem ravnateljstvu v Gradcu, g. Adolf Klodič vitez Sabladovski, sin našega deželnega šolskega nadzornika, je imenovan davčnim nadzornikom istotam.

Odlikovanje. — Zadarski biskup preč. mons. Rajčević je odlikovan od Njeg. Veličanstva z redom železne krone I. vrste.

G. Josip Redl, višji gozdarski svétnik v Gorici, je stopil v pokoj. Tem povodom je bil odlikovan z redom železne krone tretje vrste.

Vipavska železnica. — Politični obhod za to železnico je začel včeraj in bo trpel ves ta teden. Komisija se je zbrala na goriški postaji južne železnice, kjer so se izjavili o zvezi sedanje in nove železnice na tej postaji zastopniki južne železnice in državnih železnic ter vojaškega ministerstva. Ko se je priznalo od vseh stranij, da zveza po predložnih načrtih je mogoča in da bi ustrezala potrebam in zahtevam nove železnice, se je začel obhod. Potrebni razlastitvi za zgradbo železne ceste se ni ugovarjalo nikjer. Zastopniki občine Št. Andržke so izrekli na zapisnik prošnjo, da bi se napravilo na njihovem svetu nakladališče za blago ali pa naj bi se oskrbela za nje in sosednje vasi druga dovozna cesta do sedanje vojaške rampe (nasip), ne da bi jim trebalo delati dosedanji veliki ovinek, predno oddajo blago, in plačevati mitnico nič manj ko štirikrat na prostoru, ki meri 300 — 700 metrov. Zastopnik deželnega odbora in zastopnika upravnega sveta so to prošnjo toplo priporočali. Goriška občina je zahtevala, naj se odškoduje za tisti svet v Vertojbi, kjer je nameravala zidati skladišče za smodnik, česar zdaj ne more in ne sme storiti, ker pojde ondi železnica mimo. Danes se nadaljuje obhod v občinah Vertojba in Bilje.

Tombola v Št. Petru pri Gorici je imela biti dne 10. t. m. Vsled nenadnih ovir pa jo je treba odložiti za dva ali tri tedne. Srečk je 15.000.

To naznanjamo sl. občinstvu s prošnjo, da pridno sega po srečkah, od katerih dobiček je namenjen „Šolskemu domu" in tim pridno segajte Slovenci po njih, ker «Šolski dom je prepotreben vsestranske podpore. Zaupajoči veliki dosedanji potrpežljivosti Goričanov se nadejamo, da ista ne le vstraja, temveč se še pomnoži, da se s kolikor mogoče mnogobrojnimi doneski za «Šolski dom» tako na najlepši način maščujemo za krut in neopravičen udarec, kateri je nam bil zadán «od zgoraj» s tem, da sta se morali sneti slovenski zastavi!

Praznik sv. Cirila in Metoda. — Danes je praznik teh dveh slovanskih blagovestnikov, katera sta učila slovanske rodove moliti pravega Boga v materinskem jeziku. Njima na čast so plapolali včeraj zvečer kresovi po slovenskih zemljah proti nebu. Tudi v okolici Gorice po hribih smo videli lepih kresov; iz Gorice pa smo pohiteli v obilem številu na Solkansko cesto k Fonu, kjer je gorel veličasten kres; rakete in krasni umetalni ognji so poveličevali večer. Vmes pa smo čuli ubrano slovensko petje. S plameni kresov pa so kipele proti nebu k slovanskima blagovestnikoma naše želje, da bi se slovanskim narodom, katerih apostola sta, obrnilo na bolje. V hudih časih živimo in za to kličemo na današnji praznik Vama, našima apostolima:

Sveta Ciril in Metod,
Čuvajta verni naš rod!

Narodna slavnost v Sežani. — Baš v istem času, ko so v „beneškem" Tržiču (da govorimo s „Piccolom" in „Corrierom"), ki pa stoji še na avstrijskih tleh, Legovci zborovali ter sklepali z nova smrt slovenskemu narodu na Goriškem, se je vršila v beli Sežani velika narodna slavnost. Pevsko društvo „Ljubljana" je v nedeljo prihitelo v Sežano v zahvalo Tržačanom, kateri so se lansko leto udeležili njenih slavnostij in blagoslovljenja zastave v Ljubljani v toli impozantnem številu.

Sežana je bila v zastavah; vrt v hotelu pri „treh kronah", kjer se je vršila slavnost, je bil krasno nakičen. Ob 9½ je dospelo društvo „Ljubljana" v Sežano. Izstopilo je nad 50 pevcev v društveni obleki z lepimi čepicami. Na kolodvoru jih je pozdravil župan, gospodične v narodni noši so jim podale šopkov ter pripele lep trak v slovenskih barvah na zastavo. „Ljubljana" je zapela pesem „Liepa naša domovina". Potem so odkorakali v hotel. Ob 11½ so prišli Goričani in deputacija „Goriškega Sokola", 9 članov. Obed je bil skupen v omenjenem hotelu. Med obedom je vrlo svirala veteranska godba iz Trsta, ki ni štedila s slovanskimi komadi, ter tako vzbujala zadovoljnost in navdušenje.

Tržačani (okoli 600) so prišli kasneje kot je bilo določeno. Na kolodvoru jih je pričakovala „Ljubljana" in na stotine občinstva, katerega se je bilo med tem časom nabralo mnogo. Po običajnih pozdravih so odkorakala društva proti veseličnemu prostoru. Krasno je bilo videti celo dolgo pot od kolodvora do hotela pri „treh kronah" ljudstva, pevcev in pevk v narodnih nošah, vmes pa so plapolale društvene zastave. Sežana ni videla z lepa takega prizora.

Le počasi je bilo mogoče spraviti nebrojno občinstvo na veselični vrt, kateri je bil, dasi tako obširen, prepoln občinstva.

Koncert z dolgim programom pevskega društva „Ljubljane", katerega predsednik, g. Trstenjak, je vmes pozdravil navzoče občinstvo v navdušenih besedah, se je vršil na splošno zadovoljnost; posebno pa so ugajale navduševalne pesmi, kakor „Svoji k svojim", „Slovanski brod", itd. Vmes pa so nastopala druga pevska društva: „Kolo", „Slava", „Danica", „Adrija", „Slovansko pevsko društvo" itd., ki so doživela mnogo zanimanja in žela obilo ploskanja.

Na večer po izvršenem vsporedu je pričela prosta zabava, ki je bila ob ogromni udeležbi kaj živahna. Tu ni manjkalo navdušenja v govorih in napitnicah, pa saj je združevala ta dan Sežana Slovence iz Kranjske, Goriške, Trsta in iz Istre v lepi slogi. Z nova so si segli v roke, koprneči po složnem, ukupnem delovanju.

Na slavnostih smo videli tudi več odličnih mož, tako župana ljubljanskega Hribarja, poslance Spinčića, Mandića, Slavoja Jenka, našega poslanca Klančića itd.

Sokolskih društev, kakor se je govorilo poprej, ni bilo razven deputacije „Gor. Sokola", ki je pa doživela v Sežani nekaj „neljubih pomot" pri slavnosti, katere so odposlance — bolele. Toda, naj si bo reč taka ali taka, pustimo jo ter zaključimo: Lepa, divna je bila slavnost v beli Sežani: kedor se je udeležil, mu ostane v spominu. Namenjena je bila v korist zgradbi „Narodnega doma" v Trstu. Ob ogromni udeležbi se je gotovo tudi doseglo, kar se je želelo na korist „Nar. doma", kateremu želimo veliko prispevkov, da bi se v kratkem dvignil kot branik Slovencev ob sinji Adriji.

Porotna razprava proti Ani Crassovitz v Trstu. — Svojčas smo poročali o tatvini, katera se je izvršila na škodo trgovca g. Mose-ta. Poslednji je namreč imel zalogo svojega blaga tik stanovanja rodbine Crassovitz v prvem nadstropju svoje hiše v Raštelu. Rodbina Crassovitz je stanovala v hiši sedem let in vsled tega je g. Mose imel popolno zaupanje v poštenost iste tako, da ni hotel, oziroma ni smatral potrebno, da bi zazidal ali drugače zagotovil vrata, katera so vodila iz Crassovitzevega stanovanja v Mosetovo zalogo, ampak se je zadovolil le s tem, da je vzel iz vrat ključ in ključ iz ključavnice. Ta njegova neoprostljiva zaupljivost mu je veliko škodovala, kajti bila je zlorabljena od hčere Crassovitzeve rodbine. Poslednja namreč je imela poseben ključ, s katerim je po noči odpirala vrata ter kradla iz zaloge razno manufakturno blago, katero je potem prodajala dalje s posredovanjem svoje sestre Blarzino. Blago je prodajala na javni ulici tudi neka Francovich in utrženi denar izročevala v Blazzinovi hiši Crassovitzevi sestri, nje hčeri in celó — kakor je dognala razprava — tudi samemu Blarzino. Slučaj je hotel, da je prišla tatvina na svitlo. Neka oseba je o tem obvestila g. Moseta, kateri je v gotovejše prepričanje o sumu proti rodbini Crassovitz, neki večer z vrvico zapečatil vrata, katera so vodila v stanovanje iste. Ker je drugega dne našel v resnici vrvico in pečata raztrgana, je vso reč naznanil redarstvu, katero je ukrenilo potrebno in zaprlo očeta in hčer Crassovitz in pozneje gospo Blarzino. Redarstvo je zbralo toliko ukradenega blaga, da je isto bilo cenjeno po kupni izvirni ceni nad 1200 gld. Glavni zatoženec je bila hčer Ana Crassovitz, katera je to tudi priznala. Začetkoma preiskave je sicer hotela vreči vso odgovornost na drugo osebo kot začetnika, namreč na hčerko g. Moseta, češ, da jej je dajala slednja razno blago v prodajo, ker je potrebovala denar za svojega zaročenca, a vendar je to preklicala kot laž potem, ko se je v bolnišnici izpovedala. Vsled te njene izjave je nehalo postopati proti njej radi obrekovanja državno pravdništvo. Preiskava namreč, katera se je vodila tudi v tem pogledu proti hčerki Mosetovi, je dognala popolnoma nedolžnost na vsej črti. Torej radi izvršene tatvine nad 300 gld. se je imela zagovarjati pred porotniki Ana Crassovitz, dočim pridejo pred redni kazenski sod nje pomagači — z rodbino Blarzino. Za to razpravo je bila delegovana tržaška porota; časopisi trdijo, da za to, ker ni bilo drugega materijala za goriške porotnike. Razprava je bila v soboto 2. t. m. pod predsedništvom svetovalca Nadamleszkega. Državno pravdništvo je zastopal dr. Clarici. Zagovornik je bil dr. Graziadio Luzzato, dočim je zastopal g. Moseta kot civilno stranko g. dr. Stanič. Mej 12 porotniki je bil en sam Slovenec, kateri pa ni bil italijanščine zmožen. Po prečitanju obtožnice je bila najprej preslišana Ana Crassovitz, katera je v svoj zagovor brezobrazno ponovila že v preiskavi preklicane tdditev, da jej je pri tatvini pomagala hčerka g. Moseta, kar so, sevé, zanikale vse druge priče v razpravi. Najbolj klasična priča je bila pa že imenovana Francovich, kateri je dal sodni dvor popolno važnost. Ta priča je namreč izpovedala, da je prodajala blago brez vednosti, da je ukradeno, ker jej je Crassovitz rekla in kazala račune, da so iz neke bruske tovarne, od katere je blago kupil nje oče, ki je krojač. Blago je prejemala v stanovanju Blarzinovem, denar pa je izročevala tatičini sestri, soprogi Blarzinovi, nje hčerki in, kakor že naglašeno, tudi samemu Blazzino.

Druga priča, krojačica De Fiori, je očitno dokazala, da je vsa obdolžitev proti Mosetovi hčerki hudobno obrekovanje brez vsake podlage. Povedala je namreč slučaj, kako je prišla k njej hčerka Mosetova in opazila dve narejeni obleki iz blaga, katero je bilo iz Mosetove zaloge in za katero sta se pogajali v prodajalnici Crassovitz in neka druga gospa, a blaga nista kupili, ker jima je bilo predrago. Na vprašanje, čegavi sti obleki, je povedala, da Crassovičke in neke druge gospe. Ta slučaj je dal povod Mosetovi hčerki, da je vprašala Crassovičko, kje je kupila enako blago, a ta jej je odgovorila, da pri Pincherlu na Travniku, kateri pa nikoli ni imel enakega blaga, in isto tako ne druge prodajalnice v Gorici. Tako po vrsti so izkazale, izvzemši g. Moseta in soproge mu, tudi druge priče.

Le priča August Crassovitz — brat tatice in uradnik na goriškem magistratu — kateri ni hotel sprejeti ugodnosti kazenskega zakona, da ne bi pričal, je naglašal, z gotovim namenom, da je Mosetova hčerka bila dobra prijateljica njegove sestre, a potem, ko je g. Mose dal svoj glas v veleposestvu Slovencem proti njegovi stranki, da je prepovedal svoji sestri, občevati z Mosetovo.

Obtoženka se je obnašala pred sodnijo uprav komedijantski in teatralno, hlinila je omedlelost in slabost, da so jo morali okrepčevati z raznimi špiriti. Tudi ona je hotela vso reč zaviti na politiško stran, a jej o tem ni dovolilo govoriti nepristransko predsedništvo razprave.

Po dovršenem dokaznem postopanju je govoril popolnoma stvarno državni pravdnik, kateri je naglašal tudi obrekovanje proti nedolžni osebi ter prosil porotnike, naj bi pritrdili prvemu glavnemu vprašanju. Zastopnik civilne stranke g. dr. Stanič je povdarjal posebno na dejstvo, da je moralni začetnik tatvine bil slabi finančni položaj rodbine Crassovitz in Blarzino, kajti v razpravi se je dognalo,

---

hvala, oni jej delajo čast. Ko bi hotela skakati po njih truplih, smejali bi se jej kakor v šali. Deset tisoč ljudij te povprašuje: ali si že čul o Miri? In če jim poveš, da si jo videl zdravo, čuješ odgovor: Bog je dober, hvala bodi Bogu!"

„Mira ... Sirijec?... saj so to imena zvezd, šejk?" vpraša Ben-Hur.

„To ni nič čudnega", odvrne Ilderim. „Ali si že bil kedaj po noči v puščavi?"

„Ne."

„Torej ne veš, koliko se mi, Arabci, zanašamo na zvezde. Jemljemo njih imena ter jih dajemo svojim ljubljencem. Vsi moji predniki so imeli svoje Mire, kakor tudi jaz. Tudi njeni otroci imajo imena zvezd.

Ta tukaj-le je Rigel, drugi Antares, ta znovič Atair, a ta najmlajši, toda navzlic temu ne najslabši, imenuje se Aldebaran. On te ponese proti vetru, da ti zašumi v ušesih ter zdrvi tjekaj, kamor mu ukažeš, Arijev sin. Na slavo Salomona, on lahko zdirja s teboj v levje žrelo, ako se drzneš na to."

Prinesli so zaprego. Ben-Hur je sam zapregel konje ter jih odpeljai iz šotora. Ko mu pripeljejo Sirijca, ga je zasedel tako lahno, kakor rojen Arab, ter vzel v roko vajeti štirih konj.

„Šejk, pripravljen sem. Ukaži sprevodniku iti naprej na polje ter pošlji mi vode."

(Dalje pride).

da potem, ko ni bilo nič več zastaviti in ni bilo več prijateljev, ki bi denarja posojevali, da se zasitijo lačni želodci, se je prešlo k skrajnemu sredstvu, k tatvini. Neurejene finančne razmere, katere so bile v obeh rodbinah, so začetnik (autrice del furto) tatvine. Tudi zagovornik obtoženke je naglašal, da je ona žrtev moralnega začetnika, namreč slabih finančnih razmer ter apeloval „alla coscienza dei giurati di Trieste", da bi zatoženko oprostili, a ukljub temu so porotniki — kateri so glavno vprašanje zanikali — spoznali krivnjo Ane Crassovitz v supletornem vprašanju — ter jo je sodni dvor obsodil na dve in pol leti ječe in povrnitev škode provzročene g. Mosetu.

Morala te obravnave je ta, da je obsojena tatica hotela omadeževati nedolžno gospodično poštenega trgovca, le da bi tako rešila vsaj nekaj časti svoje rodbine, katere člani so vposleni v raznih javnih uradih.

Tudi poročila laških časopisov o tej razpravi so zasukana v tem smislu in so celó, kar se bo dokazalo, v svojih poročilih popačili smisel drugega vprašanja na porotnike tako, da isto ne razjasnjuje, kdo je ona „autrice del furto". Znano nam je iz gotovega vira, da so bili sporazumljeni koliko sodni dvor, toliko tožitelj, zagovornik in zastopnik civilne stranke, naj se smisel drugega vprašanja natvegne na **„autore del furto"** in da so si pod tem porotniki mislili povsem le one osebe, katere so držale taici žakelj. Kdo je ta „autore" ali „autrice del furto", pokaže v kratkem druga obravnava, katera se bode vršila v Gorici pred rednimi sodniki proti članom Blarzinove rodbine, te „autore del furto" pokaže tudi razprava proti rodbini Crassovitz v ložbi radi obrekovanja, vloženi od g. Moseta. Takrat se pokaže tudi, kaso so nizko padle one podle duše v Gorici, katere izkoriščajo nejasno vprašanje „autrice del furto" proti vse časti vredni gospodični Mosetovi. Kaj takšnega, da se **zagovarjajo tatovi** in obrekujejo poštene osebe, je mogoče le v taboru italijanstva v Gorici. Poštenemu človeku se gnusi tako porenjanje!

Dostavljamo, da je italijansko občinstvo pri razpravi ploskalo zagovorniku tatice, ker je bila iz uvaževane goriške rodbine. Tudi mestni magistrat v Gorici, ne redarstvo, je dalo spričevalo o uzornem vedenju tatice!

„Corriere" zavija. — Pravi, da sta hotela dva zidarja razviti slovensko trobojnico pred gledališčem, čeprav smo dosti jasno povedali, da sta jo samo popravljala, ko se je malo razmotala. Pa zid prikriva resnico in kaj to de; ena laž več ali manj, saj se laže — o Slovencih!

Napad. — Podgorci, 6 jih je bilo, so se vračali v nedeljo zvečer, tako ob $4^1/_2$ iz Št. Andreža s shoda kat. slovenskega delavskega društva domu. V bližini železniškega mosta jim je prišlo nasproti iz Ločnika celo krdelo socijalnih demokratov, kakih petdeset, z ženskami; koj, ko so zagledali Podgorce, so jih začeli zmerjati in potem so jih pretepli ter enega prav nevarno ranili nad očesom blizu senca. Govorili so seveda italijanski: ko je neki Podgorec na to rekel, da pojde tožit njihove tržaške voditelje, ker vseh teh napadalcev ne pozná, padli so po njem ter ga zopet pretepli. — Podgorci so jeli bežati, soc. demokratje pa so metali kamenje za njimi. Ko so bežali, je eni, ki je bilo ranjen, podri nekega kolesarja, seveda neholé, ker je bil mož vsled ran in prelite krvi skoro onemogel. Kolesar se je jezil nad tem in soc. demokratje so zopet nekega Podgorca popadli za vrat ter ga savali in tepli po hrbtu. Potegovali so se za kolesarja, ali ko so čuli, da ta ne govori „mednarodnega" jezika njihovega, blažene italijanščine, temveč slovenski so ga pustili in odšli — „perchè se anche un ščiavo".

No, sedaj vidimo, kakošni so ti soc. demokratje pri nas. Pokazali so se v pravi luči. Renegatje, na čelu jim Ucekar neolesanci, divjaki, ki se prav nič ne razločujejo od goriške poulične fakinaže. Pa taki ljudje naj bi gospodarili ljudstvu! Quousque tandem!

Ali ni nikake oblasti več na Goriškem, ki bi naredila v tem pogledu konec nasilstvu in suntanju ljudstva enkrat za vselej!

Centesimi! — Kako lepo ime za naše prijatelje-lahoneke. Srca jim vskipevajo, ko slišijo ime laškega denarja in za to se ne morejo zdržati, da ne bi računali na «centesime». Tako so tudi tablice k tomboli prodajali na «centesime». E, kar se da, treba posneti po bratih onkraj obmejne Idrije in zakaj ne bi se tudi v denarju računalo na «centešime!» Baš tisti dan, ko se je vršila ona imenitna tombola na Travniku, pri kateri so nastopali tudi tatovi, iščoči „dobitke" po žepih igralcev in gledalcev, sta sedela dva Nemca-tujca v nekem hotelu tukaj ter se ne malo čudila, kako morejo lahoneki v Gorici računati na centesime, ko so vendar — v Avstriji.

Da bi tista dva gg. tujca poznala še podrobneje irredentovsko zalego, potem bi se še bolj čudila in sprevidela bi, da so ti naši prijatelji le s telesom tu, njihov duh pa plove tam po kraljestvu blažene Italije, kjer cveto — sicer prav redkem v številu „centesimi"!

V Ločniku so imeli v nedeljo shod soc. demokratjev z Ucekarjem na čelu, Krščanskih socijalistov, pod vodstvom z večine laških duhovnikov, se je udeležilo shoda lepo število in posrečilo se jim je, ker jih niso pustili govoriti, po razburjenosti na obeh straneh, da je komisar zaključil shod. Zato pa so soc. demokratje potem nabili Podgorce, ko so šli iz Št. Andreža s shoda „Kat. del. društva".

V Dornbergu se je ustanovila „Zavarovalnica za govejo živino". Predsednikom in blagajnikom je bil soglasno izvoljen g. Jg. Križman, naduč.

V Gaberji pri Ajdovščini so ustanovili bralno in pevsko društvo. V načelništvo so izvoljeni: Srebrnič Fr. predsednikom, Koruza Josip njega namestnikom, Turk Rihard blagajnikom, in odborniki so: Koruza Gregor, Pegan Jože, Nusdorfer Jože in Turk Franc.

Dopisniku iz Kozane: Ni bilo danes mogoče. Prihodnjič.

Društvene vesti.

Slovensko bralno in podp. društvo v Gorici bo praznovalo prihodnjo nedeljo 10. t. m. god svojih patronov sv. Cirila in Metoda s sv. mašo, ki bo ob 8. uri predpoldne v cerkvi sv. Antona pod Kostanjevico.

Člani in prijatelji društva se uljudno vabijo, da bi se udeležili v obilnem številu te svečanosti.

V Gorici, 5. julija 1898.

Odbor.

Vabilo. — Dne 7. julija t. l. ob 9. uri dopoldne bode zborovalo podpisano društvo v Gorici na slov. oddelku deželne kmetijske šole. Dnevni red: 1. Izvolitev dveh zapisnikarjev. — 2. Prebere se zapisnik zadnjega zborovanja. — 3. O vrtnarstvu. — 4. Volitev delegatov k zborovanju «Zaveze». — 5. Razni predlogi in nasveti.

Odbor
učiteljskega društva za goriški okrai.

Pevsko društvo „Nabrežina". — V proslavo petdesetletnice vladanja Njeg. Veličanstva cesarja priredi v nedeljo dne 10. julija 1898. pevsko društvo „Nabrežina" v Nabrežini Veselico s plesom na dvorišči gospoda Silvestra Caharija. Začetek ob $4^1/_2$ uri popoludne. Vstopnina: k veselici 30 novč. za osebo, sedeži v prvih dveh vrstah po 30 nov., v ostalih po 20 novč. vsaki. Vsaki plesni komadič stane 10 novč. Vspored: 1. Predsednikov govor. — 2. Haydn: „Cesarska himna". — 3. D. Jenko: „Naprej!" — 4. H. Volarič: „Čolniček" moški osmerospev. — 5. Hug. Sattner: „Nk planine" moški zbor s samospevom baritona. — 6. Avg. Leban: „Mornar" moški zbor s samosp. baritona. Igra: „Blaznica v I. nadstropji". — Med veselico in pri plesu svira narodna nabrežinska godba pod vodstvom g. Majcena. — V slučaju slabega vremena, se odloži veselica na prihodnjo nedeljo. K obilni udeležbi uljudno vabi

Odbor.

Razpis učiteljske službe. — Na štirirazredni deški ljudski šoli družbe sv. Cirila in Metoda s pravico javnosti v Trstu se razpisuje učiteljeva služba s 700 gld. letne plače, s pravico do 6 petletnic po 40 gld. in z dve tretjini doneskom k pokojninskemu zavarovanju. Prednost je prosilcem, ki so že prebili skušnjo usposobljenosti; prosilci brez te skušnje bodo dobivali 600 gld. letne plače.

Postavno opremljene prošnje naj se do 15. avgusta t. l. dopošiljajo vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Razgled po svetu.

Ogri, ti znajo. — Ustanoviti hočejo zakon proti «panslavizmu». Ogerski državljani bi se po takem zakonu ne smeli udeleževati izven Ogerske takih slavnostij, kakor so bile praške.

Seveda bi bila taka odredba naperjena le proti Slovanom v Ogerski. Toda, če se tako kruto postopajo, misli slovanske ne zatró več.

Špansko-ameriška vojna. — Poročila od 1. t. m. iz Playa del Este pravijo, da se je istega dne zjutraj pričel splošen napad na Santiago de Cuba od strani Amerikancev in sicer na morju in na kopnem. Na vsej črti je bil neki jako ljut boj. Iz New-Yorka pa zopet poročajo, da pri Santiagu de Cuba ni bilo nikake bitke. V Santiagu imajo Španci po ameriških poročilih le malo živeža, kateri jim kmalu poide.

Amerikanci so baje bombardovali Mauzanillo s 4 ladjami ter prizadeli Špancem mnogo škode, pa tudi ameriške ladje so bile prisiljene umakni ti se končno streljanju Špancev.

Na Španskem sami ne vedo, kaj bi počeli. Škof v Barceloni je izdal list, v katerem povdarja potrebo mirú, a škof v Segovia je pozval špansko ljudstvo na sveto vojno.

Španski ministerski predsednik Sagasta je neki izjavil, da je govorica o pogajanjih za sklep mirú povsem neosnovana. Odvisno je od dogodkov vojne, kedaj se more pričeti sploh pogajanje za mir. Delavci na Španskem tudi hočejo mir; v posebni izjavi, katero razpošiljajo okoli, pravijo, da bi bilo neumno, nadaljevati vojno, ker moči v vojni na eni in drugi strani ne stojé v nikakem pravem razmerju.

Zanesljivih poročilih o vojni ni. Sama hipna ugibanja, neverjetnosti in kar brzojav danes pové, prekliče jutri. Torej ne vemo nič gotovega.

O Manili je bilo že toliko poročil, da se je udala, a dosedaj menda še vedno vihrá španska zastava nad-njo. Da je dospelo večje ameriško brodovje pred Manilo, so že tolikrat poročali, ali sedaj trde brzojavi, da ga še ni tam.

Vse je nekam zamotano in iz brzojavk si ni mogoče ustvariti prave slike o vojni. Obćna želja je le, da bi je bilo skoro konec, ker je le na kvar obema državama in zbog njih trpé še drugi.

Razgled po slovanskem svetu.

Nov odvetnik v Trstu. — G. dr. Josip Abram, kaj sposoben pravnik in odličen rodoljub, je napravil na prizivni sodniji v Trstu odvetniški izpit dne 27. pr. m. Mlademu slovenskemu odvetniku srčne čestitke!

Napredek. — V zadnjem času sta bili prvikrat pri prizivni sodniji v Trstu dve razpravi, jedna v slovenskem in druga v hrvaškem jeziku.

Kakor se čuje, bodo zopet v kratkem razprave tam v hrvaščini.

Za to gre zasluga v prvi vrsti našim gg. odvetnikom in pa menda vendar enkrat morajo na merodajnih mestih sprevideti, da Slovan ne sme biti ve tako brezpaven, kakor je bil doslej.

Vitez Pokorny, c. kr. poštni in brzojavni ravnatelj v Trstu, odide od tam v Gradec na jednako mesto. Italijanski listi, glasovi irredente, tem povodom pretakajo solze ter hvalijo Pokorny-ja na vse pretege. To je znamenje, da odhaja iz Trsta mož, katerega štejejo menda za svojega pristaša in to je ob jednem znak nezdravih in abnormalnih odnošajev v Primorju. Irredentovci pojo slavospeve c. kr. avstrijskemu uradniku! Kdo pride na njegovo mesto? Nič se ne ve gotovega. Zopet kak človek, ki bo sovražen Slovanom, ali se morda obrne v tem pogledu na bolje? — Nemški pregovor pravi: Es kommt selten was Besseres nach. Vederemo!

Iz Istre. — V Višnjanu so doslej gospodarili Italijani, ki so si znali obdržati krmilo, čeprav je večina prebivalstva hrvaška. Trudili so se Hrvatje dolgo časa, napraviti mir lahonskemu brezobzirnemu vladanju in konec se jim je to posrečilo. Pri občinskih zdaj te dni je hrvaška stranka zmagala v tretjem in v drugem volilnem razredu ter s tem dobila v roke občinsko upravo. Padla je zopet jedna laških trdnjav v Istri in zato bratom Hrvatom v Višnjanu iz srca čestitamo.

Italijanska kultura. — V Materadi (obč. Umag) so Italijani predkratkim po noči razbili z batom spomenik Hrvatu Tonkelu, kateri je bil dal postaviti na grob pokojne svoje soproge in kateri je italijansko starašinstvo v Umagu vrglo s pokopališča na cesto radi — hrvaškega napisa.

Zopet nov dokaz, kak „kulturen" narod so Italijani v Primorju!

„Prešernu spomenik v Ljubljani!" se imenuje lepa pesem, katero je zložil veliki častitelj Prešernov, proslavljeni naš pesnik Josip Stritar. Proizvod se bo prodajal po 10 kr. v korist Prešernovemu spomeniku. Dobiti jo bode pri predsedniku za nabiranje doneskov za Prešernov spomenik, g. županu Ivanu Hribarju. Rodoljubje izven Ljubljane naroče naj po več proizvodov skupno in želeti bi bilo, da se v posameznih krajih na čelo temu prizadevanju postavi požrtvovalen rodoljub, ki bi za stvar vnemal svoje sokrajane in za večje število skupno odpošiljal denar. Slovenci! Pokažimo svetu, da se zavedamo, kaj nam je Prešern, on, ki je vreden, da se ga imenuje poleg največjih pesnikov svetovne literature, in vsak daruj svoj obolus za spomenik, ki naj se kolikor mogoče krasno in ponosno dvigne iz tal v središči Slovenije, v beli Ljubljani! Poroku naših boljših dnij, ki je v otožni nekdanjosti pel: „da vremena Kranjcem bodo se zjasnila", postavi celokupni narod slovenski spomenik, ki bo vreden njegovega velikega duha!

Zunanjim rodoljubom, ki hotó naročiti Stritarjevo pesem v korist Prešernovemu spomeniku naznanjamo, da naj odpošiljavajo denar za več proizvodov skupno po poštni nakaznici, kar je najjednostavnejše, ne pa da jih naročajo s poštnim povzetjem, kar je veliko dražje. Ob jednem prosimo vse rojake, da v prav mnogobrojnem številu naročajo to pesem, da se čim preje uresniči lepa misel, ki jo je rodil čut hvaležnosti do slavljenega pesnika.

I. izkaz daril za Prešernov spomenik. — Ludovik Kaplja, c. kr. orož. postajevodja v Toplicah, gld. 2·50, g. Pavlina Pajkova, na Dunaju, gld. 5. Fran Kalister, veleposestnik v Trstu, gld. 200, Ivan Hribar, župan v Ljubljani, gld. 50, Josip Lenče, veletržec in obč. svetnik v Ljubljani gld. 50, Fran Naval Pogačnik, kr. pruski operni pevec v Berolinu, gld. 10, dr. Matija Murko, docent na c. kr. vseučilišči na Dunaji, gld. 10, Ivan Steklasa, kr. prof. v Zagrebu, gld. 10, Anton Aškerc, pesnik in pisatelj v Celji, gld. 5, dr. Janko Vilfan, odvetnik v Radovljici, gld. 5; ob slavnosti začetkom del za vrhniško železnico se je nabralo gld. 33·40, Ivan Resman, načelnik postaje v Žalogu, gld. 50, Ivan Stupica, učitelj v Drazgošah, gld. 3, dr. R. Pipuš, odvetnik v Mariboru, nabral v veseli družbi slovenskih narodnjakov v Mariboru, gld. 10·67, Fran Bukovec, župnik v Trvižu, gld. 5, Miroslav Vičič v Postojni pošlje nabrane prispevke gld. 50·30. Emilij Guttman, upravni tajnik v Gorici, gld. 5. Nabranih med vrlimi Notranjci: g. Zofija Salečeva, gld. 5, g.ična Zofija Valenčičeva, gld. 5, g. J. Ličanova, gld. 2, rodbina Vičič Žurzova, gld. 1·50, Ivan Brinšek, gld. 2. Josip Meden, gld. 1, Drag. Žitnik, gld. 1, skupaj: gld. 17·50, Josip Strifar, c. kr. prof. na Dunaju, gld. 10, vsega skupaj: gld. 532·37.

V Ljubljani, dné 12. junija 1898.

dr. Josip Staré, blagajnik.

Mestna hranilnica v Radovljici na Kranjskem. — V mesecu juniju 1898. je 115 strank vložilo 27.715 gld. $53^1/_2$ kr., 68 strank vzdignilo 12.284 gld. $44^1/_2$ kr., 30 strankam se je izplačalo posojil 10 490 gld., stanje vlog je 488.445 gld. $02^1/_2$ kr. in denarni promet 84.480 gld. 08 kr.

Sprevod šolskih otrok dunajskih v proslavo cesarjeve vladarske 50 letnice. — Ob najlepšem vremenu je praznovala dne 24. pr. m. dunajska šolska mladina slavnost cesarjevega jubileja. Slavnosti se je udeležilo okolo 82.000 učencev in učenk, ki so z ostalim prebivalstvom navdušeno pozdravljali navzočega vladarja. Na nagovor župana Luegerja je odgovoril cesar, da se še ni nikdar tako rad odzval kakemu povabilu, kakor vabilu k slavnosti otrok dunajskih. Učitelje je cesar opominjal, naj se z vso vnemo oklenejo svojega svetega poklica ter končal svoj govor s presrčno zahvalo vsem pričujočim zastopnikom ljubega Dunaja, učiteljem in staršem. Končno se je zahvalil še otrokom in pohvalil njih napredek. Županu je dejal cesar tudi, da je bilo to nekaj posebno lepega ter da mu je v posebno tolažbo po mnogih britkostih, katere mu grenijo ravno letošnje leto življenje.

Kako piše „Glas Naroda" o Slovencih v Ameriki. — V nekem daljšem sestavku v zadnji številki pravi med drugim:

„Ako bi Slovenci tudi v istini šli v vojno pod zvezdnato zastavo, jih ni potreba nikomur obžalovati, ker stem bi le pokazali, da čislajo in ljubijo drugo domovino, katera jim je milejša nego prava domovina. Doma so bili vedno siromaki, stiskani po beričih in oderuhih, marsikdo ni imel niti soli, a o mesu molčimo. Tu pa priden delavec živi kot človek in mu ni potreba nositi klobuka v rokah in hoditi od Poncija do Pilata. Lepše je iti v vojno za tako domovino, katera daje saj eksistenco, jih pripozna za ljudi in so v njej slobodni, nego pa za domovino, katero nje sinovom le prerada namesto kruha kamen ponuja".

Marsikaj tega je res, pa poleg blagostanja v Ameriki tiči tudi premnogo bede. O tem je dokazov nebroj. — Najbolje je pač še doma, kjer za pridne roke ne manjka dela.

Razpis

službe pomočnega uradnika pri trgovsko-obrtni registrovani zadrugi v Gorici z neomejenim jamstvom.

Plača po dogovoru. Prošnje so vložiti do 20. t. m. pri vodstvu zadruge.

Gospodu G. Cristofolettiju,
lekarnarju
Gorica.

Prav iz srca se Vam zahvaljujem, za Vaše **želodčne kapljice,** ki so meni v bolezni prav zelo pomagale.

Prosim, pošljite mi jih še 1 ducat à 30 kr.

S poštovanjem ostajam Vam udani

Jernej Vehovec,
iz Črne pri Pliberku
na Koroškem.

166 3—1

Preselivši se iz Trsta v Gorico, dajem sl. o. na znanje, da prevzamem vsa dela modiste in sicer: kinčanje novih in predelovanje starih klobukov in njih form v nove moderne, barvanje trakov, barvanje in krožljanje peres, izdelovanje umetnih cvetlic iz papirla, svile in usnja, pranje rokovic itd. sploh vsa v to stroko spadajoča opravila najsolidneje in po najniži ceni

A. Rozina
modista.

164
V Gorici Raštel hšt. 8, I. nadst. levi uhod.

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavnica in ni nikaka nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Österreicher, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 138, 10—8

Anton Pečenko

Vitna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
41 52—24 priporoča

pristna bela in črna vina iz **vipavskih, furlanskih,**

briskih, dalmatinskih in **isterskih vinogradov.**

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba pošten.

Trgovina z jedilnim blagom

G. F. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11

ter podružnici na Kornu štev. 2

priporoča to-le blago:

Sladkor — kavo — riž — mast — poper — sveče — olje — škrob — ječmen — kavino primeso — moko — gris — drobne in debele otrobe — turšico — zôb — sol — moko za pitanje — kis — žveplo — cement bakreni vitrijol itd. 3 20—31

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debelo ter pristnega črnega in belega vina.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd., vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo. (S. cl.) (P. cl.)

Špedicijska poslovnica

Gašpar Hvalič v Gorici

30 51 22 **v ulici Morelli 12**

se toplo priporoča Slovencem v Gorici in z dežele.

Ed. Pavlin v Gorici

v Nunskih ulicah

št. 10

nasproti gostilne **„Belega zajca“.**

Usoja si priporočati preč. duhovščini in slavn. občinstvu svojo 32—30

veliko zalogo nagrobnih vencev

vsake vrste, kakor tudi **biserne**; rož za cerkev, palm, cvetkov za nove maše in poroke, voščenih sveč, križme, čevlje, nogovice, rakev (truge) vsake velikosti, zlatih črk i. t. d.

Vse po nizkih cenah!!!

Josip Skert

pekovski mojster

Za vojašnico št. 5 (via Caserma)

v Gorici

priporoča p. n. občinstvu svojo pekarno, v kateri izdeluje vsakovrstno navadno in najfineje pecivo.

Teodor Slabanja

srebrar

v Gorici, ulica Morelli 12

priporoča **velečastiti duhovščini** in **cerkvenim preds tojnikom** svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja.** Staro blago popravi, pozlati in posrebri **v ognju** po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgorej omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi. — Pošilja vsako blago poštnine prosto! 149

Pekovski mojster

JAKOB GERBEC

v Gorici

ulica sv. Antona štev. 6.

PRIPOROČA

raznovrstno navadno in najfinejše pecivo, kolače za birmance itd.,

katero razprodaja po starih cenah.

— 11 52 23

Zaloga vsakovrstne moke.

Ambrož Furlan

trgovec

z jedilnim blagom

— na Tržaški cesti štev. 4 v Gorici —

priporoča kavo, riž, sladkor, moko, žito, otrobe, cement, vse poljske in domače pridelke, prodaja tudi kroglje za igro.

Podružnica je:

v ulici Percar št. 10 v Podturnu.

Postreže vestno in po zmerni ceni.

Izobražena slov. rodbina vsprejme

dijake na stanovanje in hrano.

Več upravništvo „Soče“.

Čast mi je javiti, da sem s svojim družbenikom-domačinom

otvoril tovarno sodine vode

(šifonov in pokalic)

na Goriščeku št. 2. pri Vaňeku.

Nadejam se, da bode naše sl. občinstvo podpiralo započeto domačo obrtnijo in to tem raje, ker bode postrežba točna, pijača izborna po navadni ceni.

Odličnim štovanjem

udani

Josip Hrovatin,

104 10—23 tovarnar.

Krojaški mojster

FRANC ČUFER

v Gorici

v ulici sv. Antona štv. 1,

izdeluje

VSAKOVRSTNE OBLEKE

za moške po meri, bodisi fine ali priproste.

— 10 52—24

Priporoča se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa učencem ljudskih in srednjih šol za obila naročila.

Pozor!

novi, fini, dobri

SVINČNIKI

„Družbe sv. Cirila in Metoda“.

Z načelom, da kar se zalaga pod imenom dične naše družbe — mora biti najboljše kakovosti, da se obdrži in ostane v trajni rabi, založil sem s privoljenjem slavnega vodstva **nove, fine** svinčnike v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“, izdelane od prve svetovne firme te stroke. **L. C. Hardtmuth na Dunaju.**

Da se udomačijo ti **novi**, edino dobri svinčniki v vsaki narodni hiši, po pisarnah in šolah in da se moje dobro blago ne zamenja s kakimi slabimi izdelki, izdanimi na moč družbe, zato

zahtevajte, kupujte in

v lastno korist rabite

le svinčnike, ki imajo poleg družbenega imena utisnjeno tovarniško znamko

L. C. Hardtmuth.

Moje blago je prima-blago. Le k primablagu prištisne firma L. C. Hardtmuth svojo znamko.

Cena svinčnikom je po 1, 2, 3, 4 in 7 kr. kos; v dvanajstoricah ceneje, predkupovalcem rabat. Zalaga in prodaja

Ivan Bonač

trgovina s paprijem in šolskimi potrebščinami v Ljubljani. Založnik priznano najlepših **slovenskih razglednih dopisnic** v korist **„Družbe sv. Cirila in Metoda“** s podobo nje prvomestnika **veleč. gosp. Tomo Zupana.**

Cena za kos 5 kr., 100 kosov 4 gld. franko.

Prevzemam **naročila za izdelovanje razglednih dopisnic** v eni ali več barvah. Prosim, da se mi iz vseh krajev slovenske zemlje, kjer še nimam zveze, pošlje po 10 razglednih dopisnic proti takojšnji odškodnini. 156—2

Jednonadstropna hiša

z desetimi stanovanji, v najlepšem kraju mesta Maribora poleg javnega vrta, je na prodaj. Enajst let prosta davka. Na hiši ima hranilnica gld. 7500. Ponudbe gospodarju **Fr. Popitsch** v Mariboru. 162

Goriško pivo!

(na Goriščeku II).

Podpisani priporočam svojim p. n. odjemalcem svojo posebno dobro uležano izvozno, marceno in uležano pivo najboljše kakovosti, dobiva se v sodčkih po 1/1, 1/2, 1/4 in 1/8 H. kakor tudi v posebnih steklenicah. Zajedno naznanjam, da sem v minolem letu svojo pivovarno znatno zboljšal in da sem rabil za varenje dobrega piva le najboljše blago: Žatečki hmelj in hanaški ječmen. 6 26—11

Proseč p. n. odjemalce, da se z zaupanjem obračajo name in si obilno naročajo zagotovljam, najtočnejšo postrežbo. Z najodličnejšim spoštovanjem

Fr. Wanek,

pivovar.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel v Trstu trgovino za

komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila in sicer mala v pošiljatvah po 5 kg, po pošti in od 30 kg naprej pa po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor sadje, zelenjavo, ribe i. dr. Pečal se bom z razprodavanjem domačih pridelkov, s prijemanjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplačila in posredoval dotično prodajo na korist lastnika.

Trgoval bom tudi z vinom na debelo.

Sprejmem zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih tvrdk in polagam za to kavcijo.

Nadejaje se, da se me sorojaki domislijo, ostajam odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan,

11 (cl.) **v ulici S. Francesco štv. 6.**

Slovenci in Slovenke!

Prava **kava družbe sv. Cirila in Metoda,** katero dobite v vsaki prodajalnici, daje najboljši okus in lepo barvo črni ali mlečni kavi, ako jo k isti rabite.

Zahtevajte torej le po vseh slovenskih prodajalnicah to izborno domačo kavo. 165 33—3

Glavni zalagatelj: Ivan Jebačin, Ljubljana.

Dobroznana gostilna

ANTONA VODOPIVCA

pri

„Petelinu“

v

Trstu

v

ulici Ghega

št. 7.

je v bližini južnega kolodvora jedina narodna gostilna

s prenočišči, katera toči pristna bela in črna

vina iz Vipavske doline.

Kuhinja domača z okusno pripravljenimi jedmi.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjo
Na lvovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjo

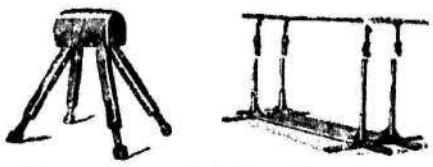

Tovarna uzornih telovadnih priprav

JOS. VINDYŠ-A,

v Pragi na Smihovu

(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.

se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju

sokolskih in šolskih telovadnic

po najnovejših pripoznanih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporočuoih spričal domačih in inozemskih.

Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Cenik, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošlja na zahtevo brezplačno in poštnino prosto. 80, 52 15

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Kormin-Nabrežina in obratno.

Kraji nad **Trstom** in pod **Korminom** kažejo zveze te proge z onimi od Nabrežine naprej in v Italiji.

Meš. 1018	Naglič 1002	Oseb. 1008	Oseb. 1014	Oseb 1016	Oseb. 1010	Naglič 1006	Naglič 1004	Meš. 1012		km.	Postaje	km.		Meš. 1011	Naglič 1003	Naglič 1005	Oseb. 1007	Meš. 1017	Oseb. 1009	Naglič 1001	Oseb. 1015
	I. II. III. razred													I. II. III. razred							
—	8·25	1·15		—	8·40	—	8·15	—	odh.	—	Dunaj	—	dob.	8·50		—	6·35		4·—	9·15	—
—	8·—			—	9·25		8·			—	Budapest	—		9·20			6·29	—	—	9·50	—
—	8·57	9·46	—	—	4·58	—	8·32		doh.	—	Nabrežina	—	odh.	8·32			10·51	—	7·15	8·50	—
—	9·40	9·40			7·50		12·54		odh.		Zagreb	—	doh.	4·20		—	7·48	—	7·24	7·24	—
—	5·30	5·30	—			—	5·—				Beka	—		11·48		—	—	—	12·12	12·12	—
6·20	8·25	9·—	12·50	2·—	4·35	5·35	8·15	8·45	odh.	—	Trst	17	doh.	7·33	8·45	10·37	11·20	5·40	7·45	8·30	11·10
—		9·16	1.05		*4·50			9·05		8	Miramar	10		7·17	**8·31		11·07	5·28	7·31		
6·38		9·21	1·10	2·23	4·55			9·12		9	Grljan	9	odh.	7·12			11·04	5·25	7·27	8·17	10·55
6·54	8·52	9·40	—	—	5·12		8·39	9·38	doh.	17	Nabrežina	—		6·53	8·16	—	10·47	5·08	7·10	8·01	
7·08	9·11	10·—		—	5·26		8·47	9·57	odh.		Nabrežina	50	doh.	6·35	8·11	—	10·42	4·36	6·53	7·56	—
		10·06	1·26	2·43	5·32					3	Bivij-Devin	47	odh.			10·12	10·35		6·45		10·39
7·25		10·15	1·34	2·52	5·40			10·17		8	Devin	43		6·13	7·57		10·25	4·13	6·31		10·28
7·41	9·33	10·29	1·45	3·06	5·51	6·22	9·07	10·35	doh.	16	Tržič (Monfalcone)	35	odh.	5·53	7·45	9·51	10·08	3·54	6·11	7·30	10·13
													doh.	5·50	7·44	9·49	10·06	3·52	6·09	7·29	9·55
7·46	9·34	10·30	1·47	3·08	5·53	6·23	9·10	10·37	odh.												
7·55	9·43	10·39	1·55	3·17	6·01	6·30	9·17	10·48		20	Ronki	31		5·38	7·38	9·43	10·—	3·40	6·02	7·22	9·45
8·09	9·52	10·51	2·04	3·29	6·11	6·38	9·26	11·05		25	Zagrad	25		5·25	7·30	9·35	9·51	3·29	5·52	7·14	9·31
8·16		10·57	2·10	3·35	6·17		9·31	11·14		28	Gradišče-Zdrav.	23		5·17	7·25		9·44	3·20	5·44		9·19
8·29		11·07	2·18	3·45	6·25		9·39	11·29		32	Rubije-Sovodnje	18		5·06	7·18		9·35	2·09	5·35		9·10
8·44	10·08	11·18	2·27	3·56	6·34	6·56	9·47	11·46	doh.	38	Gorica	12	odh.	4·54	7·10	9·18	9·25	2·55	5·25	6·57	9·—
													doh.	4·24	6·59	9·04	8·48	—	5·01	6·42	8·4
—	10·12	11·28	2·35	4·01	6·43	7·—	9·51	11·58	odh												
—	10·25	11·46	2·50	4·20	6·58	7·13	10·06	12·19	doh.	50	Kormin	—	odh.	4·—	6·45	8·50	8·30	—	4·45	6·26	8·30
—	10·35	11·56	—	—	7·21		12·30		odh.	—	Kormin		doh.		3·50	8·35		—	4·32	6·05	
—	11·10	12·55		—	7·55		1·30		doh.	—	Videm	—	odh.		3·15	8·—		—	3·42	5·25	—
—	2·15	6·20	—	—	11·—		6·55		doh.	—	Benetke	—			10·20	4·45		—	10·50	2·10	
—	4·16	10·45	—	—	1·57		10·35			—	Verona P. V.				4·55	2·21	—	—	5·15	11·25	
—	7·35	—	—	—	6·35		2·25			—	Milan	—			1·05	11·25	—	—	—	7·30	
—	11·40	—	—	—	12·		6·43			—	Genova				8·35	6·35		—	—	2·44	
—	5·59	—	—	—	2·05		2·30			—	Bolonja				6·30	2·05	—	—	4·57	10·35	—
—	10·47	—		—	6·34		6·03			—	Firence	—			3·01	9·10	—		10·50	6·13	
—	7·35	—	—	—	1·10		—				Rim					2·30	—	—	2·30	11·10	
—	1·36	—	—	—	6·45		—			—	Napoli	—			—	8·20	—	—	8·20	2·55	—
—	11·—	—	—	—	10·17		—			—	Brindisi		odh.			6·10	—	—	6·10	5·35	—

Samo ob nedeljah in praznikih.

*) Se ustavlja v Miramaru le ob delavnikih. — **) Se ustavlja v Miramaru le od 1. jun. do 30. sept. — Ponočni čas od 6·— zvečer do 5·59 zjutraj je naznačen s pokončnimi črtami poleg minut. Pušice kažejo, kako treba čitati, namreč na levi od zgoraj doli, na desni pa od zdolaj gori.